

Godt slut på den tuisten. Ogifta Anna Wiman, som till ett föregående sammanträde instämt husbondens Adolf Andersson från Gute i Bäl om uppfostringsbidrag, låt nämna, att parterna träffat förlikning, men som förlikningsvillkoren icke med fullnådd styrka sitt uppdrag, uppköpta målet till den 30 november, då, om ingen af parterna kommer till stades, målet afskrifves.

Hundmälen från Ala. Uti målen mot hemmansägaren L. Gahnström från Stenu i Ala, åstund af hemmansägarna O. Stenberg och O. Johansson, hördes vittnen angående värdet af de skjutna hundarna. Af dessa vittnens utsagor, däribland en väldig rfskyttas berättelse, tycktes framgå, att hundarna sgt ganska stort värde, oaktadt den ene af dem blifvit skadad i ena framfötten. Svaranden om bud villde gå på på vittnen uppfattning och erhöi därför uppskott till den 19 januari.

En äkte skap-interiör. Förut refererade målet mellan arbetaren Johan Emanuel Pettersson från Botvatte i Ala och hans hustru Amanda rörande skilnad till säng och sätte förevär ånyo. Hustrun låt nu höra ett par vittnen, af hvilka det ene hade den uppfattningen, att hustrun skickte sitt hus, och att barnen voro snygga. Vittnet ansåg och, att hustrun var bäst skickad att taga vård om barnen. Ett annat vittne hade en gång iakttagit, att då hustrun med sitt lilla barn på armarna ledt en krona till skur åt barnet, hade denne, som bar ett lörför i handen, gifvit hustrun ett slag med det samma öfver höften, så att örfvet brustit af. Det upplystes och, att mannen, som fortfarande bor hos en syster i Kråkåkers, icke bidragit det ringaste till familjens underhåll och till råga på allt för en tid sedan tagit makarnas enda ko och sålt den. Hustrun ville det oaktadt icke skiljas men önskade, att mannen skulle öfvergifva saken. För att få utfrån, hvorn som, i händelse af skilnads, är mest lämpligt att taga hand om barnen, uppköpta målet till den 19 januari.

Obehörigt beträdande af fridlyst område. Till öfverträdelse af k. befehås i 150 kr. beträda Parillens kalkverks område hade ett fjogtals strejkande slungargång gjort sig skyldiga, i det att de den 28 oktober, trots känelöden om förbudet, beträdd Parillen. Af dessa hade nu kronolänsmannen Holmquist med yrkande om ansvar inkallat arbetarna Otto Johansson, Herman Nygren, John Hellström, A. Braan, Oskar V. F. Westerdahl, Klas V. Tid, Th. Andren, Lars Persson och August Persson, alla i Rute, samt Carl Andersson i Bunge. Af alla dessa inställde sig alltså Herman Nygren, som medfag riktigheten under uppgrift, att beskedet icke gjorts i agitationsidamål. Åklagaren framhöll emellertid, att de uppträdande genom sitt stora antal sökte skrämra de vid Parillen arbetande tytskarna. Dessa nedlade också arbetet samma dag, och den sedan återuppgjordes den följande. De frånvarande svarandena dömdes att för utvaro böta 15 kr. hvardera och ålades vid vite af 50 kr. hvardera till den 30 i denna månad inställa sig vid domstolen.

Två män om båtansjorden till Gane i Bäl. Parterna mötte ånyo, ssystemlännen A. Svenssons konkurs, v. häradsförhållanden, Engeström och kronolänsmannen Jacobson, å ena sidan personligen, grosshandl. Ferd. Nyström i Slite genom v. häradsförhållanden Pahlkrantz från Stockholm å andra sidan och gästlagaren Carl Ekström, Gane, genom advokat Stenroos å tredje sidan. Ekström, som har ett värdepapper från de öfriga parterna anspråk på båt ansjorden, ingaf en längre skrift, där ut vecklade de skäl, som förmått honom att icke godvilligt släppa från sig den juridiska omgången 100 åren, som han genom båtansjordsägelse vid utdikning af Westers och Dike myrar innehar. Parterna kontroverserödes sig slutligen mest om tiden, när åganderätten till båtansjorden skulle hafva inträtt. Hr. Pahlkrantz sökte göra gällande, att åganderätten inträtt omedelbart, när sistnämnda skedde, d. v. s. medan hans hvar, vidman ägde Gane, ssystemlännen i A. Svenssons konkurs sökte göra gällande, att åganderätten inträtt vid utdikningen af vederlagsgörden, hvilken förtäring slutade 1905, då Axel Johansson ägde Gane.

Sedan en del ersättningsyrkanden blifvit framställda, öfverlämnades målet till domarens afgörande. Utslag faller vid tingsstämman.

Södra häradsrätten.
Höstingets 3e sammanträde den 2 och 3 nov (Ordf: häradsförhållanden Th. af Ekenstam).

Utslag.
För flytteri och motstånd mot polis dömdes Gustaf Sjöstedt från Alfva och Oskar Sander från H-nse att böta hvarvara 35 kr.
— Gottfrid Töraros från Alfva, som misfirmat polisman samt försökt förtaga anhållan person, fick böta 55 kronor.

Till boskiltand på grund af konkurs dömdes ombudlän Oskar Jacobsson i Högbo, Silbo, och hans hustru samt mellan makarna Raab å Klinte.

Svnet kanalen i Habbingbo. Målet mellan N. Nilsson, Stjeps, m. fl. och Israel Larsson, By i Habbingbo, angående utseende af bidrag för upplagande af ifrågasatta kanal afgördes så, att svar dömdes att utgifva omstända kr. 43 jämte 5 procent från den 16 sept. 1907. Svarande å stall desutom gälla kära rättegångskostnader med 50 kronor och protokollkostn.

I barnuppfostringsmålet mellan Edl. Larsson i H-nse och Aug. Pettersson, Findarfve i Rone, hördes ännu ett vittne. Målet öfverlämnades däråfter, och utslag meddelas vid nästa sammanträde.

Ett liknande mål har äfven förekommit mellan Ellida Bodén i H-nse och Wilh. Westberg i Ronehamn. Ett vittne hördes, som dömt sig både något vidare att förtäla. För att ånalkäffa bättre bevisning erhöi kär. uppskott till nästa sammanträde.

Fiskemålet från Vestergarn förem ånyo. Svar. hade medtagit kartor och handlingar för att styrka sin aukuld för åtalet. Målet öfverlämnades nu, och utslag meddelas vid nästa sammanträde.

Rapphönsfakt på annars skulle Kaut Nygren i H-nse ha varit åkl. i den här rätten förskärd honom samt meddelat det utslaget, att eftersom svarandefaktaget ej kommit till rätta, skulle målet afskrifvas. I den förklarung, som justitiombudsmannen infördat från de tre rättsledamöterna, ha dessa anført, att af det omnämnda registreringsebevis, att L. var berättigad att teckna bolaget firma. Då rätten ansåg, att detta bevis var för gammalt, hade ombudet begärt uppgrift för att anskaffa ett nytt, men detta hade anført, att af det omnämnda registreringsebeviset ej framginge, att Lundin vid tiden för rättegångsfullmäktens underträdande varit berättigad att teckna bolagets firma, då i den mycket väl kunnat ske, i synnerhet, som rådhusrätten ansåg sannolikt, att under den mellanliggande tiden bolagets namn hällite med

bolaget. Vidare siges i den till justitiombudsmannen ingifna förklarungen, att äfven om i förevarande fall bolagets namn under mellantiden icke hällite, vore den möjlighet ej ute-sluten, att vederbörande bolagsstyrelse ått annan än dess ledamot uppdragit att teckna bolagets firma eller beslutat, att firmans skalle tecknas af två eller flera ledamöter i förening. Vid undersökning, huruvida det person, som i rättegångs förträder part voro därtill behörig, vore det för öfrigt utan betydelse, hvad som i ena eller andra händelse kunde antagas. Rådhusrätten torde således hafva handlat fullt riktigt genom att underkänna ombudets befohenhet att företräda bolaget, hvilket sålunda var att anse såsom utblifvit. Då ombudet saknade behörighet att uppträda i målet, kunde han ej heller tillåtas yttra sig till protokollet, hvadan hans begäran om uppskott för anskaffande af nytt registreringsebevis målet af rådhusrättens lämnas utan afseende.

Justitiombudsmannen säger sig vid profing af detta ärende ha funnit, att de tre ledamöterna af rådhusrätten ej kunna anses ha gjort sig skyldiga till åmbetsfel, men, säger han, emellertid har enligt min mening det förfarande varit något att till last i viss mån för, om och från rent formell synpunkt försvarbart, dock oriktig och åtminstone olämpligt.

Särskildt vänder sig justitiombudsmannen mot rådhusrättens åsikt, att saken därtill varit registreringsebeviset för gammalt, icke bifalla ombudet begäran om uppskott eller ens anteckna denna i protokollet. En uppfattning, som låge till grund för det ålyktit i positiv riktning pågjordt förfarande, måste uppenbarligen, bedömd från den materiella rättens ståndpunkt, framtråda som något synnerligen egenomtligt. Motparten hade aldrig bestridit, att Lundins rättighet att fortfarande teckna bolagets firma vore gällande och hade ej något att invända mot bolagets uppskottsbegäran. Således kunde ej någon skada uppstått af bifall till uppskottsyrkandet. Skärskildt påpekar justitiombudsmannen, att öfverdomstolens under senare år i analog fall dömt i rak mot-sats till hvad rådhusrätten nu gjort.

Justitiombudsmannen anser, att rådhusrättens beslut i saken vittnar om onödig formalism. Rättsledamöternas öfvergående skäl, att möjlighet ej varit utsluten, att Lundin förlost sin befohenhet att teckna bolagets firma samt dess åsikt, att det härvid vore utan betydelse, hvilka som i ena eller andra händelse kunde antagas, kunde, om konsekvenserna utdrogas, låda därån, att en person med en rättsgångsfullmakad undertecknad kunde före målets handläggning, kunde anses obehörigt att uppträda som ombud och parten sålunda förklarar utblifvit. I ifrågasatt afseende måste man ofta taga hänsyn till sannolikhetens skäl, hvarför rättsledamöternas i detta fall öfveropade skäl ej af justitiombudsmannen kunde anses hållbara.

Till sist säger justitiombudsmannen: Genom att fränkänna betydelse af det registreringsebevis, som icke är af afsevärd ålder och emot hvars fortfarande giltighet vederbörande motpart ej har något att framställa lägger uppberligen beivrande band på afsevärdheten, som åtminstone härutinnan måste anses hafva fullt fog för sina ofta upprepade klagomål öfver onödig formalism från ämbetsmannens sida.

Apotekaren, vektoren och skolpoj-karna. Rådhusrätten i Sköfte har afkunnat utslag i det s. k. Erllimålet. Apotekaren J. Liljedahl dömdes för misshandel och onödig yttrande mot skolelyngaren Storch till 15 kronors böter och 10 kronor i rättegångskostnader och rektor Beckman för sitt uppträdande å Liljedahls kontor till 15 kronors böter och 30 kronor i rättegångskostnader. Allmänna ämbetsansvaryrkande å Liljedahl afslögs. Hr. Liljedahl yrkande att rektor Beckman skulle utbetalas å skadestånd 100 kr. afslögs likaledes.

Ölb-s nöjd med domen. Hvarken armeförvaltningen eller kamrader Olbers kommer att öfverklaga den vid rådhusrättens dömda domen, hvarigenom Olbers dömdes till 4 år och 15 dagars straffarbete, förklarades övrigd att i rikets tjänst vidare nyttjas samt medborgerligt förlosträtt i två år öfver straffarben.

Utslag i det Holmquistiska beskattningsmålet har afkunnats i kammar-rättens beslut har ogillats. Kammar-rätten har funnit skäligt att, med ändring af profingsnämndens öfverklagade beslut, nedsetta klagandens taxeringer till de af vederbörande taxeringsnämnd bestämda beloppen, efter beviljningsutredningen till 17,037 kr. och inkomstskattotaxeringen till 18,800 kr. Hr. Holmquist hade, som vi fört omtalat anført besvär öfver profingsnämndens beslut att uppskatts honom för de 50,000 kr., som han år 1906 erhållit som utredningsman i boet efter afstode konsul G. E. Broms.

Frisbergs i Finnsjöns tillfångning å Skandin. Sedan delägarna i sterbhuset efter fabrikör J. H. Frøberg hos forskningsbolaget Skandia gjort framställning om förlikning i den mellan sterbhuset och bolaget uppkomna rättegången på vilkor att sterbhuset skulle nöjs sig med betalning af en del af forskningsbolaget, har Skandias styrelse accepterat det gjorda förlikningsanbudet.

Vårdande till annans död. Det af allmänna ämbetsmannen mot fabrikör J. P. Johansson väckta målet med yrkande om ansvar för det J. genom värdelöshet handlatvare af skjutvapen varit vållande till ingenjör E. Kignells död sluthandlades i går inför vederbörande häradsrätt, meddelas från Enköpings. Som ombud för svaranden inställde sig som förut v. häradsförhållanden John Eriksson från Skandia och som ombud för olycksfalls-forskringsaktiebolaget Skandianviken, som framställt ersättningsyrkanden mot J., anmälde sig notarie Juhlin-Dannhoff. Efter protokollbestyring afkunnade rätten utslag i målet. Rätten fann, att svaranden icke kunde fallas till ansvar för vållande till ingenjör Kignells död, som måste anses förorsakad af våda. Johansson fränkände från allt ansvar. Äfven olycksfallsforskringsbolagets ersättningsyrkande ogillades.